

været den store Hindring for, at man kunde komme frem i denne Sag. Det ærede Medlem vil hævde, at Venstres Stilling har været saglig. Hvorledes belyses nu denne Saglighed? Ja, det ærede Medlem brugte om det Standpunkt, Mindretallet havde taget, Ordene: rimeligt, naturligt, billigt. De Udtryk anvendes om et saa anmassende Krav som det, der har fundet sit Udtryk i Mindretallets Standpunkt. Jeg vil foretrække at betegne det som reaktionært, overenskomstbrydende, arbejderfjendsk. Det vilde meget bedre og træffende udtrykke det rigtige deri.

Ikke mindst ved Tiden for Forslagets Fremkomst er Venstres Saglighed blevet belyst paa en højst ejendommelig Maade. Da vi var naaet saa vidt, at alle Partier var blevet enige, da vi andre kom tilbage og kunde melde Tilslutning fra vore Partier, mødte Venstres Repræsentanter med en ny Besked, med et nyt Krav, som aldeles ikke indenfor Forhandlingerne havde været Genstand for nogen Drøftelse. Altsaa i sidste Øjeblik, da der havde været Udsigt til, at der kunde komme et om end ringe Resultat, giver Venstres Saglighed sig Udtryk paa den Maade, at man kommer og rejser et helt nyt Spørgsmaal, om hvilket man paa Forhaand vidste, at det kun kunde blive afvist.

Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det er min personlige Overbevisning, at det ærede Medlem Hr. Slesbagers Udtalelser her i Dag aldeles ikke dækker over det ærede Medlems egen Opfattelse, de dækker over det urimelige Krav, som Venstre i sidste Øjeblik hængte paa. De er Udtryk for, at Venstre er paa Afveje. Jeg tror allerbedst at kunne illustrere den Stilling, det ærede Medlem her staar i, ved ganske kort at citere et lille Udsnit af Forfatteren Johan Skjoldborgs „Gyldholm“. Der skildres i denne Bog et Barselgilde, hvor man har tåmt Bægeret og er kommet lovlig højt op. Et Par forlader saa Selskabet, det er Jørgen og hans Hustru, og Jørgen er ikke ganske sikker, han tumler den forkerte Vej. Saa siger hans bedre Halvdel: Jørgen, det er den gale Vej — og Jørgen svarer tilbage: Jeg ved det, Mariane, men jeg kan den Onde stejle mig ikke faa vendt. Saaledes er ogsaa Venstres Stilling, de kan ikke faa vendt.

Slesbager: Barselgildet vil jeg skænke det ærede Medlem, der sidst forlod Talerstolen. Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til de andre ærede Medlemmer, der har haft Ordet. Det ærede Medlem

Hr. Christmas Møller udtalte, at der havde ikke været Lejlighed til at tage Stilling til Venstres Ændringsforslag, fordi det var kommet paa saa sent et Tidspunkt. Nu kan jeg ikke ganske anerkende, at det ærede Medlem har Ret heri. Forholdet var dette, at Landstingsmand Stensballe og jeg var gaaet til vort Parti med Forslaget vedrørende det Punkt, som de tre Partier er enige om her i Dag. Vi havde lovet at forelægge Forslaget for vort Parti til Afgørelse, men vi havde paa intet Tidspunkt lovet at anbefale det. Og vi kom tilbage til Underudvalget med den Meddelelse, at vort Partis Afgørelse var et Nej, men det var et Nej, der kunde blive til et Ja, hvis Ændringsforslaget blev vedtaget. Saaledes er det virkelige Forhold. Man kan jo nok mene, at det var et sent Tidspunkt, men et Tidspunkt er aldrig saa sent, at ikke, hvis der havde været virkelig Villighed hos andre Partier til at tage en Forhandling op om dette Punkt og komme til Enighed med os, dette kunde lade sig gøre. Men selvfølgelig jeg indrømmer, at det var paa et sent Tidspunkt.

Saa er der en Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa vedrørende Ændringsforslaget — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa det, og derefter kom ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ind paa det —, der staar ikke i vort Forslag, at Arbejderne skal gaa ned med 10 pCt., der staar de ved Arbejdet beskæftigede, og det er ikke alene Arbejderne, men ogsaa andre, der maatte være beskæftiget ved et saadant Arbejde. De skal selvfølgelig ind under ganske de samme Vilkaar som de, der arbejder efter den tarifmæssige Løn. Alle, der er beskæftiget ved dette Arbejde, skal ind under denne Reduktion.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der mente, at Venstre i sin Tid havde stillet sig afgørende imod Lovforslaget, at det er jo ganske rigtigt. Jeg gjorde ved Lovforslagets anden Behandling Rede for i Enkeltheder, at i Henhold til den Betænkning, som forelaa fra Arbejdsudvalget, stilledes der ikke fra Kommunerne Krav om at faa Løven. Af alle de kommunale Arbejder, som var opført i Betænkningen til et Beløb af mellem 30 og 40 Mill. Kr., var det kun anført, at Grunden til, at Arbejdet ikke var sat i Gang og bragt til Udførelse, udelukkende var Pengemangel eller Mangel paa Kapital ved Arbejde, hvor det drejede sig om et Beløb paa mellem 2 og 3 Mill. Kr. Men selvfølgelig erkendte vi for vort Vedkommende, at der kunde komme Situationer,